

UZASADNIENIE

T. O. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 01 kwietnia 2005 roku w sprawie VII K 1448/04 za czyny popełnione okresie od 10 czerwca 2004 roku do 31 sierpnia 2004 roku, wyczerpujące dyspozycje art. 13 § 1 kk w związku z art. 279 § 1 kk, art. 279 § 1 kk, w związku z art. 91 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz karę 30 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

- postanowieniem z dnia 29 grudnia 2005 roku w sprawie VII Ko 1110/05 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zarządził wykonanie warunkowo zawieszonych kary pozbawienia wolności;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 05 maja 2005 roku w sprawie VII K 234/05 za czyn popełniony w nocy z 28 na 29 stycznia 2005 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk w związku z art. 283 kk na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności.

- postanowieniem z dnia 07 grudnia 2005 roku w sprawie VII Ko 821/05 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zarządził wykonanie 6 miesięcy zastępczej kary pozbawienia wolności.;

III. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21 maja 2007 roku w sprawie II K 116/07 obejmującym skazania w sprawach VII K 1448/04 i VII K 234/05 na karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 07 kwietnia 2006 roku w sprawie II K 80/06 za czyn popełniony w dniu 10 grudnia 2005 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 kk w zbiegu z art. 157 § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk na karę 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 16 marca 2010 roku w sprawie VII K 652/10 za czyn popełniony w dniu 27 października 2009 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 5 kk w zbiegu z art. 275 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

- na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres zatrzymania od 27 października 2009 roku do 28 października 2009 roku;

- postanowieniem z dnia 29 stycznia 2015 roku w sprawie VII Ko 3580/14 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zarządził wykonanie warunkowo zawieszonych kary pozbawienia wolności;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 16 lipca 2010 roku w sprawie VII K 857/10 za czyn popełniony w nocy z 24 na 25 października 2009 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 kk w zbiegu z art. 157 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności,

- na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 06 stycznia 2010 roku;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 04 września 2014 roku w sprawie VII K 424/14 za:

a) czyn popełniony w nocy 07 lutego 2014 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk w związku z art. 64 § 2 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

b) czyn popełniony w dniu 23 marca 2014 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk w związku z art. 64 § 2 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

c) czyn popełniony w dniu 06 maja 2014 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 kk w związku z art. 279 § 1 kk w związku z art. 288 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 64 § 2 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności

- na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

- na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od 23 marca do 26 marca 2014 roku oraz okres tymczasowego aresztowania od 10 maja do 08 lipca 2014 roku.

VIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 08 maja 2015 roku w sprawie VII K 817/14 za czyn popełniony w nocy z 15 na 16 lipca 2014 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk, art. 288 § 1 kk, w związku z art. 11 § 2 kk, w związku z art. 12 kk, w związku z art. 64 § 2 kk na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od 01 sierpnia 2014 roku.

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 12 maja 2015 roku w sprawie VII K 216/15 za:

a) czyn popełniony w dniu 02 listopada 2014 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b) czyny popełnione: w okresie od 31 października do dnia 02 listopada 2014 roku, w okresie od 30 października do 31 października 2014 roku, w nocy z 16 na 17 października 2014 roku, w nocy z 23 października 2014 roku, w nocy z 22 na 23 października 2014 roku, w nocy z 21 na 22 października 2014 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 kk w związku z art. 64 § 2 kk w związku z art. 91 § 1 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności

- na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem łącznym z dnia 14 grudnia 2015 roku w sprawie VII K 498/15:

1. na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 kk i art. 86 § 1 kk połączył jednostkowe oraz łączne kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, opisanymi w punktach V, VII, VIII, IX części wstępnej wyroku łącznego i orzekł wobec skazanego T. O. karę łączną 9 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach:

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie VII K 817/14 w dniu 01 sierpnia 2014 roku;

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie VII K 652/10 od 27 października do 28 października 2009 roku;

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie VII K 424/14 od 23 marca do 26 marca 2014 roku, od 10 maja do 08 lipca 2014 roku, od 02 listopada 2014 roku do dnia 14 grudnia 2015 roku;

3. na podstawie art. 576 § 1 kpk wyroki opisane w punktach V, VII, VIII, IX w części dotyczącej kar pozbawienia wolności, uznał za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałym zakresie pozostawił je do odrębnego wykonania;

4. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do wyroków opisanych w punktach I, II, III, IV i VI;

5. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. J. kwotę 516,60 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej skazanemu z urzędu;

6. zwolnił skazanego od kosztów sądowych.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez skazanego T. O. i jego obrońcę.

Apelacja skazanego wywiedziona, jak wynika z analizy jej treści, z podstawy prawnej art. 438 pkt 4 kpk zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi rażącą surowość wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie kary łącznej pozbawienia wolności – na zasadzie pełnej absorpcji.

Apelacja obrońcy skazanego wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 4 kpk i zarzuciła rażącą niewspółmierność kary łącznej orzeczonej w punkcie 1 zaskarżonego wyroku, wynikającą z niezastosowania zasady całkowitej absorpcji przy łączeniu kar.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1 i wymierzenie skazanemu kary łącznej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji ewentualnie poprzez obniżenie kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje nie zasługują na uwzględnienie.

W warunkach przedmiotowej sprawy brak było podstaw do zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji.

Zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2000 roku, IV KKN 39/99, KZS 2010 nr 6A, poz. 213, Legalis nr 288349). Popelnienie większej ilości przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektyw absorpcji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 12 lipca 2000 roku, II AKa 171/00, Legalis nr 48086).

Wprawdzie wszystkie czyny (poza jednym, kwalifikowanym przepisem art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii), za które wymierzono skazanemu T. O. kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu w wyroku łącznym, godziły w to samo dobro prawne – mienie i popełnione zostały w nieznacznym odstępie czasowym, to jednak dokonane zostały na szkodę różnych pokrzywdzonych, w różnych okolicznościach i nie charakteryzowały się tożsamą kwalifikacją prawną.

Na uwadze należy mieć również fakt, iż zachowanie skazanego w warunkach penitencjarnych nie wyróżnia się w jakiś ponadprzeciętny sposób. Dbałość o porządek w celi mieszkalnej, poszanowanie regulaminu i przełożonych oraz nieprezentowanie konfliktowych sytuacji jest postępowaniem, którego należy wymagać od skazanego i które nie powinno zależeć wyłącznie od jego dobrej woli. Wypełnianie obowiązków nie może być postrzegane jako jedyny czynnik świadczący o poprawie zachowania skazanego z uwagi na całościową ocenę zachowania skazanego. Zważyć však należy, iż T. O. był wielokrotnie karany za popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, co przełożyło się m.in. na dokonanie niektórych czynów w warunkach art. 64 § 2 kk. Okoliczność ta świadczy, iż skazany jest osobą niepoprawną, zdemoralizowaną, która całkowicie lekceważy zasady porządku prawnego. Nadto nie można pominąć także i tego, iż w

trakcie funkcjonowania w warunkach izolacji wyżej wymieniony przedstawia bezkrytyczny stosunek do popełnionych przestępstw.

Reasumując, Sąd Odwoławczy nie dopatrył się żadnych podstaw do podzielenia zarzutów i wniosków zawartych w apelacjach i dlatego zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym zasądzone zostały na rzecz obrońcy z urzędu na podstawie § 17 ust. 5 w związku z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz. 1801).

O zwolnieniu skazanego od obowiązku poniesienia kosztów postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk, co uzasadnia jego pobyt w zakładzie karnym oraz sytuacja materialna.